

DET ER TIDEN PÅ ANKER FJORD, BØRNENE HUSKER

I næsten fire måneder i foråret og sommeren 2010 skabte Johan Jakobsen, hans hustru Betina og deres to drenge masser af liv på Anker Fjord Hospice

22. august døde håndboldmålmanden, 36 år gammel. I dag er det tiden ved fjorden sammen med deres far, hans sønner husker. I halvandet år kæmpede Johan Jakobsen mod kræften. Som den eliteidrætsmand han var, satte han sig mål undervejs. Til sidst, da alt håb var ude, handlede det om at skabe et forhold til drengene, Phillip og Mathias, dengang to og fire år. Også efter at han var væk. Han lavede mindebøger, købte gaver, de skulle have senere i livet. Blandt andet et ur til dem hver til den dag, de bliver voksne.

- Jeg er dybt imponeret over hans afklarethed. Det har jeg tænkt meget over siden. Der var så mange ting, han fik på plads i de sidste måneder. Han satte

sig nogle jordnære mål - også for den sidste tid. Jeg er overbevist om, at vores ophold på Anker Fjord Hospice forlængede hans liv med et par måneder, siger Johan Jakobsens enke, Betina.

Johan Jakobsen var en af Håndboldligaens markante målmande. I Skjern Håndbold. Han troede, det var alderen, der begyndte at trykke, da han i efteråret 2008 ofte følte sig træt og uoplagt. Da Skjern skulle spille en kamp i Helsingør, måtte Johan løbe på toilet fire gange inden kampen. Noget var galt. Hans egen læge mente, det var en fibersprængning, men det gik ikke over. I marts måned fik han gennemtruffet en ultralydsscanning.

Den afslørede en sort skygge ved tarmen. Få dage efter gennemgik Johan en kikkertundersøgelse. Resultatet forelå 1. april: Kræft i tyktarmen.

En operation afslørede, at kræftknuden var vokset sammen med bughinden, så den kunne ikke skæres væk. I stedet blev kræften bekæmpet med kemo-terapi. Det tærede hårdt på den tidligere elitesportsmand. Men han kæmpede. Først et år efter, at diagnosen var stillet, opgav han håbet om at blive rask. I Heidelberg forsøgte lægerne at operere ham, men måtte opgive. Kræften havde spredt sig til hele bughulen.

- Selv havde jeg ikke opgivet håbet, men han vidste, at det nu var et spørgsmål om tid. Men da de på Vejle Sygehus i juni måned meddelte os, at Johan ikke kunne tåle mere kemo, var jeg også klar over, at afslutningen nærmede sig. Johan tog det fantastisk. Han var så stærk. Jeg er fuld af beundring over den måde, hvorpå han tacklede det, fortæller Betina.

Allerede 1. maj var familien flyttet på Anker Fjord Hospice. I første omgang som en slags rekreation efter et svært ophold på sygehuset i Herning. Men det endte med, at de blev der til 22. august, hvor Johan døde.

I de fire måneder skabte de masser af liv i huset. Drengenes ubekymrede leg og masser af hyggestunder ved grillen i det fri sammen med familie og venner. Stort set hver dag havde Johan og familien besøg.

- Det gav et afbræk i hverdagen, og Johan elskede at mærke liv omkring sig. På den måde blev opholdet på Anker Fjord Hospice fuldstændig fantastisk, siger Betina.

Hvad betød det for dig og Johan, at han kunne slutte livet på Anker Fjord Hospice?

- Hvis ikke vi var kommet på Anker Fjord Hospice, var Johan død tidligere. Det betød, at vi fik en kanon

Betina Jakobsen mistede sin mand, Johan Jakobsen, på Anker Fjord Hospice 22. august 2010.

god tid i de sidste måneder. Det er det, jeg husker, og det er det, drengene husker om deres far. På den måde blev det den bedste afslutning, man kan tænke sig. Vi knyttede nogle tætte bånd til personalet, og vi tager stadig af og til ud og besøger dem. Drengene har lige spurgt, hvornår vi skal derud igen.

Hvad ser du som det særlige ved stedet?

- Personalet betyder utroligt meget, de mennesker, der arbejder på Anker Fjord Hospice er fantastiske. Beliggenheden, udsigten fra lejligheden, at vi kunne bo sammen, legerum for børnene, spabadet. Ja, det hele. Vi havde nogle fantastiske aftener i løbet af sommeren.

Hvis du skal fremhæve en eller to kvaliteter ved Anker Fjord Hospice, hvilke ville du så pege på?

- Den helt særlige atmosfære, skabt af personalet, placeringen midt i naturen og det særlige byggeri. Men især personalet. De gjorde det nemmere at tackle det faktum, at Johan skulle dø. Jeg havde orlov i Johans sygdomsperiode, og på Anker Fjord Hospice kunne jeg koncentrere mig om at være noget for ham og for drengene, mens personalet tog sig af at pleje ham. Jeg kan kun anbefale hospice til andre i en lignende situation. ■